

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 569

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
553.	— Decret privind rechemarea unui ambasador	2	
554.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 467 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131 alin. (1) și art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	3-4		
Decizia nr. 471 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	5-7		
Decizia nr. 502 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	7-9		
		Decizia nr. 519 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	10-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.100. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.967/2011 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pentru aprobarea modelului și conținutului unui formular	12-13
		2.561/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești	14-15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind rechemarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul George Ciamba se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Elenă.

Art. 2. — Domnul George Ciamba își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 9 august 2012.

Nr. 553.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Bujor-Bogdan Teodoriu se eliberează din funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 10 august 2012.

Nr. 554.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 467**

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131 alin. (1) și art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131 alin. (1) și art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bigmat” — S.R.L. din Luduș în Dosarul nr. 1.142/251/2011 al Judecătoriei Luduș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.544D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.142/251/2011, **Judecătoria Luduș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131 alin. (1) și art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Bigmat” — S.R.L. din Luduș într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prin abrogarea dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, dispoziții referitoare la prescripția executării amenzii contravenționale, precum și prin stabilirea unui termen de prescripție de 5 ani pentru a cere executarea silită a creanțelor fiscale și a creanțelor provenite din amenzi contravenționale sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție referitor la dreptul la un proces echitabil.

Autoarea mai precizează că prin menținerea acestor dispoziții se ajunge la situația în care fapte de o gravitate mai mică, cum sunt contravențiile, să se prescrie într-un termen mai îndelungat decât faptele care prezintă un grad ridicat de pericol social, cum sunt infracțiunile.

Pe de altă parte, autoarea excepției de neconstituționalitate nu motivează în ce fel dispozițiile art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 încalcă dispozițiile Constituției.

Judecătoria Luduș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală este neîntemeiată, iar excepția de neconstituționalitate privind celelalte dispoziții este inadmisibilă, nefiind motivată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131

alin. (1) și art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010.

Din analiza susținerilor autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, aceasta privește doar dispozițiile art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și art. 131 alin. (1) și art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.”;*

— Art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: *„Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.”;*

— Art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: *„La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] c) Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 14 august 2003, cu modificările și completările ulterioare.”;*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 privind procesul echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bigmat” — S.R.L. din Luduș în Dosarul nr. 1.142/251/2011 al Judecătoriei Luduș.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea constată că autorul excepției nu arată în ce fel dispozițiile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, iar simpla enumerare în susținerea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi constituționale pretins a fi încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Având în vedere acest aspect, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, întrucât, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*.

În ceea ce privește dispozițiile art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 131 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că legiuitorul a instituit un termen mai mare în care se prescrie dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale nu este de natură să încalce dreptul la un proces echitabil invocat de autorul excepției de neconstituționalitate, aceste elemente ținând de politica fiscală a statului român.

Pe de altă parte, argumentele autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora se ajunge la situația în care fapte de o gravitate mai mică, cum sunt contravențiile, să se prescrie într-un termen mai îndelungat decât faptele care prezintă un grad ridicat de pericol social, cum sunt infracțiunile, nu pot fi reținute, rolul Curții Constituționale nefiind acela de a analiza neconcordanțele dintre diversele dispoziții legale între ele, ci numai eventualele neconcordanțe dintre aceste dispoziții legale și cele constituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 471

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda, în numele membrilor de sindicat Neviana Loredana Moca, Ileana Moldovan, Simona Elisabeta Neagoe, Nicoleta Otel, Maria Loredana Pap, Livia Petrea, Vasile Pitis, Liana Popa, Elisabeta Liana Popa, Mirela Sanda Ratiu, Olga Riscau, Adel Antoinette Szabo, Maria Turdean, Monica Bia, Călin Pap, Simona Lucia Sumurducan Mesarosiu, Anamaria Augustina Filipaș, Maria Ariton, Ileana Balica, Maria Oltean, Nicolae Pintilie, Olimpia Pirv, Cornelia Turdean, Viorel Turdean, Andrei Adamosy, Finica Bodea, Rodica Bodea, Alexandru Bodocan, Veronica Bodocan, Dănuța Bujor, Laura Copindean, Mariana Costisor, Emilia Dancso, Violeta Olteia Darlaczi, Maria Drăgușin, Ioan Groza, Angela Ignea, Ioan Marcu și Eugenia Miron, în Dosarul nr. 1.888/117/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.617D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea civilă din 12 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.888/117/2011, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda, în numele membrilor de sindicat Neviana Loredana Moca, Ileana Moldovan, Simona Elisabeta Neagoe, Nicoleta Otel, Maria Loredana Pap, Livia Petrea, Vasile Pitis, Liana Popa, Elisabeta Liana Popa, Mirela Sanda Ratiu, Olga Riscau, Adel Antoinette Szabo, Maria Turdean, Monica Bia, Călin Pap, Simona Lucia Sumurducan Mesarosiu, Anamaria Augustina Filipaș, Maria Ariton, Ileana Balica, Maria Oltean, Nicolae Pintilie, Olimpia Pirv, Cornelia

Turdean, Viorel Turdean, Andrei Adamosy, Finica Bodea, Rodica Bodea, Alexandru Bodocan, Veronica Bodocan, Dănuța Bujor, Laura Copindean, Mariana Costisor, Emilia Dancso, Violeta Olteia Darlaczi, Maria Drăgușin, Ioan Groza, Angela Ignea, Ioan Marcu și Eugenia Miron, cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 3.083 din 20 iunie 2011, pronunțată de Tribunalul Cluj într-o cauză având ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care acestea sunt incidente și în ceea ce privește indemnizația de concediu de odihnă.

Astfel, pentru membrii de sindicat care au solicitat și au primit aprobarea pentru efectuarea concediului de odihnă anterior datei de 3 iulie 2010 (data intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010), dreptul la plata indemnizației de concediu de odihnă s-a născut anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010. De aceea, diminuarea indemnizației de concediu cu 25% implică aplicarea acestei legi unei situații juridice anterioare apariției sale, ceea ce echivalează cu o încălcare a principiului neretroactivității legii. Consideră că dreptul salariaților la concediu de odihnă și implicit la indemnizația de concediu operează deplin în perioada 1 ianuarie 2010 — 3 iulie 2010, fără posibilitatea angajatorului de a invoca un temei legal pentru diminuarea indemnizației. Chiar în situația în care indemnizația de concediu s-ar asimila drepturilor salariale, salariații nu ar putea fi afectați, cât timp actul normativ care le-a restrâns drepturile (Legea nr. 118/2010) urmează să producă efecte pentru viitor.

De asemenea, autorul excepției susține că, în condițiile în care concediul de odihnă se acordă anual, iar indemnizația de concediu de odihnă însoțește efectuarea acestuia, diminuarea acestei indemnizații pentru anul 2010, pentru o categorie de salariați, grevată pe momentul în care se solicită, se planifică și se efectuează concediul de odihnă (și anume după apariția actului normativ), duce la încălcarea principiului egalității în drepturi. Astfel, această categorie de salariați este discriminată în raport cu salariații care au solicitat și care au fost planificați pentru efectuarea concediului de odihnă anterior intrării în vigoare a legii.

Pe de altă parte, precizează că diminuarea indemnizației de concediu cu 25% încalcă art. 20 alin. (1) din Constituție raportat la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, de vreme ce această indemnizație are natura juridică a unui drept de creanță și poate fi considerată un „bun” protejat de normele convenționale invocate. În fine, pentru motivele expuse mai sus, consideră că prevederile legale criticate aduc atingere și principiului prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 este neîntemeiată, deoarece stabilirea datei de la care s-a născut dreptul membrilor de sindicat la plata indemnizației de concediu ține de aplicarea legii, și nu de constituționalitatea ei.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că indemnizația de concediu de odihnă convenită personalului didactic devine scadentă zi cu zi, pe măsură ce concediul de odihnă este efectuat și se calculează prin raportare la media veniturilor, zi cu zi, din perioada în care concediul se efectuează. Apreciază că reducerea cu 25% statuată prin art. 1 din Legea nr. 118/2010 este aplicabilă și indemnizației aflate în discuție, de la momentul intrării în vigoare a acestui act normativ (3 iulie 2010), în contextul în care concediul de odihnă este efectuat după această dată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate cu privire la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 este inadmisibilă, deoarece aceste prevederi legale au o aplicabilitate limitată în timp, respectiv în perioada 1 iulie—31 decembrie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, cu următorul conținut: „*Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Sunt invocate, de asemenea, dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și cele privind protecția proprietății cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din acest act normativ. Cu toate acestea,

prevederile de lege criticate au continuat să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale, Curtea urmează a analiza constituționalitatea normelor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

În continuare, Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză [a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 91 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012, și Decizia nr. 280 din 22 martie 2012*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii].

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod.

Pe de altă parte, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55).

În aceste condiții, Curtea a reținut că aceleași considerente sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește diminuarea cu 25% a indemnizațiilor și altor drepturi salariale, respectiv a indemnizației de concediu.

În continuarea celor de mai sus, Curtea a observat că aspectele referitoare la interpretarea și aplicarea prevederilor de lege criticate au făcut obiectul unui recurs în interesul legii, soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 20 din 17 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 21 noiembrie 2011. Cu acel prilej, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că, „*întrucât după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariului a fost afectat de o reducere de 25%, în același mod și indemnizația de concediu convenită personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat pentru concediul efectuat după această dată (3 iulie 2010) se impune a fi diminuată proporțional, ca urmare a faptului că se calculează în raport cu media zilnică a veniturilor din fiecare lună în care se efectuează concediul.*”

Distinct de acestea, în privința criticilor de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, textele legale criticate aplicându-se numai cu privire la drepturile salariale viitoare [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 259 din 20 martie 2012**), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii].

*) Decizia Curții Constituționale nr. 280 din 22 martie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 16 mai 2012.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 259 din 20 martie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate anterior își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda, în numele membrilor de sindicat Neviana Loredana Moca, Ileana Moldovan, Simona Elisabeta Neagoe, Nicoleta Otel, Maria Loredana Pap, Livia Petrea, Vasile Pitis, Liana Popa, Elisabeta Liana Popa, Mirela Sanda Ratiu, Olga Riscău, Adel Antoinette Szabo, Maria Turdean, Monica Bia, Călin Pap, Simona Lucia Sumurducan Mesarosiu, Anamaria Augustina Filipaș, Maria Ariton, Ileana Balica, Maria Oltean, Nicolae Pintilie, Olimpia Pirv, Cornelia Turdean, Viorel Turdean, Andrei Adamosy, Finica Bodea, Rodica Bodea, Alexandru Bodocan, Veronica Bodocan, Dănuța Bujor, Laura Copindean, Mariana Costisor, Emilia Dancso, Violeta Olteia Darlaczi, Maria Drăgușin, Ioan Groza, Angela Ignea, Ioan Marcu și Eugenia Miron, în Dosarul nr. 1.888/117/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

acesteia în materie în sensul respingerii ca neîntemeiată a excepției pentru considerentele care au stat la baza pronunțării Deciziei nr. 1.047 din 14 iulie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 2.021/RCA din 20 octombrie 2010 pronunțată în Dosarul nr. 10.159/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Cezar Dorinel Popa într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care s-a respins plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textele de lege criticate contravin accesului liber la justiție și dispozițiilor art. 6 paragraful 2 referitor la prezumția de nevinovăție din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru următoarele motive:

1. Stabilirea vinovăției contravenientului se face în cuprinsul procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, de către o autoritate care nu aparține sistemului judiciar, iar sarcina probei incumbă contravenientului, fără a fi respectată prezumția sa de nevinovăție.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cezar Dorinel Popa în Dosarul nr. 10.159/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 806D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită, în principal, respingerea excepției ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției dorește completarea textului de lege criticat. În situația în care Curtea va trece la examinarea fondului excepției, apreciază că se impune păstrarea jurisprudenței

2. Modul de comunicare a procesului-verbal, prin afişare la domiciliul sau la reşedinţa contravenientului, potrivit art. 27 din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001, creează o incertitudine cu privire la ajungerea efectivă la cunoştinţa acestuia. Mai mult, instanţa de judecată nu are posibilitatea de a verifica dacă afişarea s-a făcut de vreme ce procesul-verbal în care s-a consemnat afişarea nu are un număr de înregistrare. Prezumţia de nevinovăţie este încălcată şi prin faptul că partea este în imposibilitate de a dovedi neafişarea. Autorul excepţiei invocă Hotărârea din 4 octombrie 2007 pronunţată în Cauza *Anghel împotriva României* prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reţinut aplicarea prezumţiei de nevinovăţie în materie penală.

Tribunalul Timiş — Secţia comercială şi de contencios administrativ apreciază că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată, deoarece petentul poate contesta procesul-verbal de constatare şi sancţionare a unei contravenţii în faţa unei instanţe imparţiale şi independente care urmează să se pronunţe asupra vinovăţiei sale. Pe de altă parte, documentul prin care se constată afişarea procesului-verbal la domiciliul contravenientului este întocmit de un funcţionar în exercitarea atribuţiilor de serviciu care îi revin, acest act putând fi contestat prin procedura înscrierii în fals, potrivit art. 180 din Codul de procedură civilă.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul şi Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispoziţiile legale criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze prezenta excepţie.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl formează prevederile art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (1) şi (3), art. 27, art. 28 şi art. 33 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările şi completările ulterioare, având următorul conţinut:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenţiei va cuprinde în mod obligatoriu: data şi locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea şi instituţia din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupaţia şi locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenţionale cu indicarea datei, orei şi locului în care a fost săvârşită, precum şi arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravităţii faptei şi la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabileşte şi se sancţionează contravenţia; indicarea societăţii de asigurări, în situaţia în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulaţie; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac şi organul la care se depune plângerea.*”;

— Art. 17: „*Lipsa menţiunilor privind numele, prenumele şi calitatea agentului constatator, numele şi prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a faptei săvârşite şi a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată şi din oficiu.*”;

— Art. 18: „*Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac menţiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constatator poate apela la ofiţeri şi subofiţeri de poliţie, jandarmi sau gardieni publici.*”;

— Art. 25 alin. (1) şi (3): „(1) *Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului şi, dacă este cazul, părţii vătămate şi proprietarului bunurilor confiscate.*[...]

(3) *În situaţia în care contravenientul a fost sancţionat cu amendă, precum şi dacă a fost obligat la despăgubiri, odată cu procesul-verbal, acestuia i se va comunica şi înştiinţarea de plată. În înştiinţarea de plată se va face menţiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii la instituţiile abilitate să o încaseze, potrivit legislaţiei în vigoare, şi, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.*”;

— Art. 27: „*Comunicarea procesului-verbal şi a înştiinţării de plată se face prin poştă, cu aviz de primire, sau prin afişare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operaţiunea de afişare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puţin un martor.*”;

— Art. 28: „(1) *Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând menţiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravenţiilor această posibilitate trebuie menţionată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopţii zilei următoare, iar termenul care se sfârşeşte într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare.*

(2) *Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate la Casa de Economii şi Consemnaţiuni — C.E.C. — S.A. sau la unităţile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită la Casa de Economii şi Consemnaţiuni — C.E.C. — S.A. sau la casieriiile autorităţilor administraţiei publice locale ori ale altor instituţii publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale, indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcţionează, de cetăţenia, domiciliul sau de reşedinţa contravenientului ori de locul săvârşirii contravenţiei, precum şi la ghişeu unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe chitanţă se predă de către contravenient agentului constatator sau se trimite prin poştă organului din care acesta face parte, potrivit dispoziţiilor alin. (1).*

(3) *Amenzile contravenţionale pot fi achitate şi prin intermediul instrumentelor de plată electronică în cadrul Ghişeiului virtual de plăţi, proiect-pilot coordonat de Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, parte a Sistemului e-guvernare, din cadrul Sistemului Electronic Naţional. În acest caz:*

a) *achitarea unei amenzi contravenţionale se dovedeşte prin prezentarea extrasului de cont al plătitorului sau a dovezii de plată emise de Ghişeu virtual de plăţi, aceasta specificând data şi ora efectuării plăţii;*

b) *se elimină obligativitatea pentru plătitor de a preda o copie de pe extrasul de cont sau de pe dovada de plată emisă de Ghişeu virtual de plăţi către agentul constatator sau organul din care acesta face parte.*”;

— Art. 33: „(1) *Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăşi 30 de zile, şi va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancţiunea, a martorilor indicaţi în procesul-verbal sau în plângere, precum şi a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.*”

Textele de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind caracterul statului român, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dispozițiilor art. 6 paragraful 2 referitor la prezumția de nevinovăție din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată următoarele:

1. Prin Decizia nr. 1.047 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 6 septembrie 2011, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a respins o excepție de neconstituționalitate cu obiect similar, ca neîntemeiată, statuând că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de „contravenient” nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție.

De asemenea, Curtea a reținut că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare. În acest sens, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, s-a statuat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

Prin Decizia nr. 252 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2012, Curtea Constituțională, făcând referire la jurisprudența Curții

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cezar Dorinel Popa în Dosarul nr. 10.159/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Europene a Drepturilor Omului în materie, a observat că, prin hotărârile din 23 octombrie 1995, 2 septembrie 1998, 16 noiembrie 2004, 18 iulie 2006 și 27 septembrie 2011, pronunțate în cauzele *Gradinger împotriva Austriei*, paragraful 42, *Kadubec împotriva Slovaciei*, paragraful 57, *Lauko împotriva Slovaciei*, paragraful 64, *Čanády împotriva Slovaciei*, paragraful 31, *Štefanec împotriva Republicii Cehe*, paragraful 26, *Menarini diagnostics s.r.l. împotriva Italiei*, paragraful 58, s-au reținut următoarele: dacă încredințarea către autoritățile administrative a sarcinii de a constata și de a sancționa contravențiile nu este incompatibilă cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie subliniat, totuși, că este obligatoriu ca partea sancționată să poată sesiza un tribunal pentru a se pronunța asupra deciziei care a fost luată împotriva sa, tribunal care să ofere garanțiile prevăzute la art. 6 din Convenție.

Curtea a reținut, de asemenea, că principiul accesului liber la justiție și respectarea prezumției de nevinovăție sunt respectate de vreme ce autorul poate formula plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și ataca cu recurs sentința prin care plângerea sa este respinsă în fața unor instanțe independente și imparțiale, respectiv judecătoria și tribunalul.

Neintervenind elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, considerentele de principiu reținute de Curtea Constituțională își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

2. Referitor la critica privind procedura de comunicare a procesului-verbal potrivit art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea observă că afișarea la domiciliul sau la sediul contravenientului se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor. Așa fiind, criticile autorului excepției apar ca neîntemeiate de vreme ce instanța de judecată are posibilitatea de a verifica dacă afișarea s-a făcut, prin ascultarea martorului prezent, conform dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 519

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Marinela Andrei în Dosarul nr. 19.952/212/2010* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.416D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.135 din 4 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 19.952/212/2010*, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Marinela Andrei într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși nu face parte din Asociația de Proprietari FD25 a imobilului în care locuiește, în mod forțat și fără să i se respecte dreptul constituțional privind libertatea de asociere, totuși i se atribuie aceleași obligații ca și celorlalți membri — proprietari care fac parte din asociație. Astfel, arată că furnizarea utilităților publice către proprietarii apartamentelor dintr-un imobil, precum și plata utilităților publice furnizate acestora nu impune în mod inevitabil asocierea proprietarilor, iar faptul că legislația în materie impune acest lucru contravine

art. 40 alin. (1) din Constituție, precum și art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În susținerea neconstituționalității prevederilor art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007, invocă și jurisprudența CEDO referitoare la libertatea de a nu te asocia, și anume Hotărârea pronunțată în Cauza *Chassagnou și alții împotriva Franței*, din 1999.

Tribunalul Constanța — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în concordanță cu Legea fundamentală. Instanța de judecată arată că rațiunea adoptării de către legiuitor a Legii nr. 230/2007 a fost aceea de a reglementa, în concret, raporturile juridice dintre proprietarii unui imobil, dobândirea personalității juridice a asociațiilor de proprietari, acest act normativ având drept scop, printre altele, gestionarea și administrarea atât a proprietății comune, cât și a obligațiilor proprietarilor de apartamente din condominiu.

Stabilirea acestor obligații în sarcina proprietarilor nu încalcă însă în niciun fel dispozițiile constituționale privind dreptul la asociere și nici nu contravin principiilor statului de drept sau egalității în drepturi a cetățenilor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 168/1999, nr. 393/2009 sau nr. 1.155/2007, prin care s-a statuat că reglementarea legală criticată este constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 46: „*Toți proprietarii au obligația să plătească lunar, conform listei de plată a cheltuielilor asociației de proprietari, în avans sau pe baza facturilor emise de furnizori, cota de contribuție ce le revine la cheltuielile asociației de proprietari, inclusiv cele aferente fondurilor din asociația de proprietari.*”;

— Art. 50: „(1) *Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.*

(2) *Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*

(3) *Sentința dată în favoarea asociației de proprietari, pentru sumele datorate de oricare proprietar, poate fi pusă în aplicare pentru acoperirea datorilor prin orice modalitate permisă de Codul de procedură civilă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme constituționale.

Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate formulată, prin Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, Curtea a constatat că textele legale criticate sunt în deplin acord cu dispozițiile constituționale și cu cele din documentele internaționale ce consfințesc dreptul la liberă asociere și care protejează dreptul de proprietate privată. În acest sens, Curtea a statuat că, sub aspectul participării la cheltuielile comune, nu are relevanță dacă persoana este sau nu membru al unei asociații de proprietari, întrucât această obligație rezultă din

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Marinela Andrei în Dosarul nr. 19.952/212/2010* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

starea de coproprietate forțată cu privire la părțile comune în care se află toți proprietarii.

În acest context, Curtea a reținut că art. 2 din Legea nr. 230/2007 prevede că proprietarii au obligația să ia măsuri cu privire la drepturile și obligațiile comune ce le revin tuturor asupra proprietății comune; în plus, existența unor spații în proprietate comună și perpetuă, imposibilitatea încheierii unor contracte individuale cu marii furnizori de utilități de către toți proprietarii, indiferent că sunt sau nu membri ai asociației de proprietari, sunt elemente care impun constituirea unei structuri organizate, care să acționeze în numele și pentru interesul comun.

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că înființarea asociațiilor de proprietari, astfel cum este reglementată de Legea nr. 230/2007, nu contravine dispozițiilor constituționale sau convenționale care garantează implicit și aspectul negativ al dreptului de asociere. Elocvent sub acest aspect este art. 2 teza a doua din legea amintită, care oferă proprietarului posibilitatea de a se asocia în această formă asociativă fără să îi impună însă vreo obligație în acest sens. Conținutul normativ al acestui articol are caracter dispozitiv, lăsând proprietarului libertatea de a deveni sau nu membru al asociației, neexistând niciun fel de constrângeri legale sau de altă natură care să îl forțeze să adere la asociație.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.967/2011 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pentru aprobarea modelului și conținutului unui formular

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al pct. 66 alin. (1) lit. d) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.967/2011 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pentru aprobarea modelului și conținutului unui formular, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 18 aprilie 2011, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile se consideră valabilă începând cu data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

3. La anexa nr. 3 „Procedură de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal”, punctele 2—4 vor avea următorul cuprins:

„2. Persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată depune la organul fiscal competent:

a) cererea de înregistrare în scopuri de TVA, însoțită de documentele prevăzute de legislația în vigoare, în cazul persoanelor impozabile care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) declarația de înregistrare, având completată rubrica «Date privind vectorul fiscal», secțiunea taxa pe valoarea adăugată, în cazul persoanelor impozabile care nu sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) declarația de mențiuni, având completată rubrica «Date privind vectorul fiscal», secțiunea taxa pe valoarea adăugată, în

cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

3. Ca urmare a analizei informațiilor cuprinse în cererea de înregistrare în scopuri de TVA sau declarația de înregistrare/mențiuni, după caz, prin care persoana impozabilă solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și în documentele anexate acesteia, organul fiscal competent emite Decizia privind înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

4. În cazul aprobării înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, decizia se emite având bifată căsuța corespunzătoare persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, după caz. Înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată este valabilă începând cu data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în temeiul pct. 66 alin. (1) lit. d) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Șerban Pop

București, 20 iulie 2012.
Nr. 1.100.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Unitatea fiscală

 Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter
 personal
 Nr. /

Adresa:

 Tel:
 Fax:
 E-mail:

DECIZIE

**privind înregistrarea în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a) sau c)
 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Către: Denumirea/Numele și prenumele

Domiciliul fiscal:

Localitatea, Str. nr., bl., ap.,
 Etajul, județul/sectorul

Cod de identificare fiscală

În baza prevederilor art. 153 alin. (1) lit. a)/c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ca urmare a analizei informațiilor cuprinse în declarația de înregistrare/mențiuni, vă comunicăm că solicitarea dumneavoastră a fost:

aprobată, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată fiind valabilă începând cu data comunicării prezentei decizii de aprobare a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în temeiul pct. 66 alin. (1) lit. d) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

aprobată, conform art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată fiind valabilă începând cu data comunicării prezentei decizii de aprobare a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în temeiul pct. 66 alin. (1) lit. d) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

respinsă, din următoarele motive:

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării, potrivit art. 207 alin. (1) din același act normativ.

Conducătorul unității fiscale,
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006****privind aprobarea onorariilor minime și maxime****pentru serviciile prestate de executorii judecătorești**

Având în vedere Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești,

văzând dispozițiile art. 39 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată,

în temeiul dispozițiilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 20 noiembrie 2006, se modifică după cum urmează:

— **Punctele 3 și 4 vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Activitatea prestată	Onorariile minime	Onorariile maxime
„3.	Executări indirecte (urmărirea mobilă și imobilă a creanțelor)	<p>a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul minim se calculează după cum urmează:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pentru creanțele în valoare de până la 500 lei inclusiv, onorariul minim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite; 2. pentru creanțele în valoare de peste 500 lei, dar până la 1.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 50 lei plus un procent de 5% din suma care depășește 500 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite; 3. pentru creanțele în valoare de peste 1.000 lei, dar până la 50.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 75 lei plus un procent de 2% din suma care depășește 1.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite; <p>b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 1.175 lei plus un procent de 2% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 1.775 lei plus un procent de 1% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul minim se calculează după cum urmează:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, dar până la 400.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 2.500 lei plus un procent de 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite; 	<p>a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.000 lei plus un procent de până la 3% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.900 lei plus un procent de până la 2% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite.</p>

Nr. crt.	Activitatea prestată	Onorariile minimale	Onorariile maximale
		2. pentru creanțele în valoare de peste 400.000 lei, onorariul minim este de 5.500 lei plus un procent de până la 0,5% din suma care depășește 400.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite. În cazul în care, la calculul onorariului maxim se folosește un procent de până la 0,5% inclusiv, pentru calculul onorariului minim datorat se aplică același procent care a fost folosit și pentru calculul onorariului maxim.	
4.	Poprire	<p>a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul minim se calculează după cum urmează:</p> <p>1. pentru creanțele în valoare de până la 500 lei inclusiv, onorariul minim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>2. pentru creanțele în valoare de peste 500 lei, dar până la 1.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 50 lei plus un procent de 5% din suma care depășește 500 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>3. pentru creanțele în valoare de peste 1.000 lei, dar până la 50.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 75 lei plus un procent de 2% din suma care depășește 1.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 1.175 lei plus un procent de 2% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 1.775 lei plus un procent de 1% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul minim se calculează după cum urmează:</p> <p>1. pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, dar până la 400.000 lei inclusiv, onorariul minim este de 2.500 lei plus un procent de 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>2. pentru creanțele în valoare de peste 400.000 lei, onorariul minim este de 5.500 lei plus un procent de până la 0,5% din suma care depășește 400.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite. În cazul în care, la calculul onorariului maxim se folosește un procent de până la 0,5% inclusiv, pentru calculul onorariului minim datorat se aplică același procent care a fost folosit și pentru calculul onorariului maxim.</p>	<p>a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.000 lei plus un procent de până la 3% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.900 lei plus un procent de până la 2% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;</p> <p>d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite.”</p>

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Ovidiu Puțura,
 secretar de stat

București, 30 iulie 2012.
 Nr. 2.561/C.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

